

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

1

Dokumentumazonosító:

Budapest, 2019.12.11.

KECSKEMÉTI TÖRVÉNYSZÉK

TOKAJSTRMSZÁM

KEZDŐIRATON:

Kecskeméti Törvényszék

6000 Kecskemét, Rákóczi út 7.

útján

2019 DEC. 11

PÉDÁNY:

FELEZET:

MELLÉKLET: *hatal*

KÖZTÜK:

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Tárgy: Alkotmányjogi panasz

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) vonatkozó 27. § alapján, az Abtv. vonatkozó 30. § (1) bek. szerinti határidőben az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

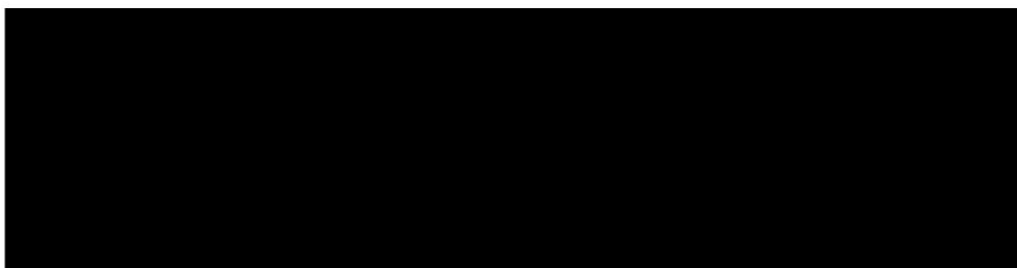
Indítványozó a jelen beadványát a Tisztelt Alkotmánybíróság honlapján közzétett, az Abtv. 27. §-ra alapított alkotmányjogi panasz indítványminta szerkezeti felépítésére és tartalmára figyelemmel terjeszti elő.

Kéri az Indítványozó, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 43. § (1) bek. alapján a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.21.130/2019/2. számú végzése (a továbbiakban: Elutasító Végzés), továbbá a Kecskeméti Törvényszék 8.G.22.466/2016/74. számú elsőfokú ítélete (a továbbiakban: Elsőfokú Ítélet), illetve a Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.274/2018/9. számú másodfokú ítélete (a továbbiakban: Másodfokú Ítélet) alaptörvény-ellenességét megállapítani és a nevezett bírósági döntéseket a hivatkozott törvényi rendelkezés alapján megsemmisíteni szíveskedjen, az alábbi részletes indokolás nyomán.

Kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

Pertörténet rövid ismertetése

1. Indítványozó, mint felperes a 2015.12.10-én kelt keresetét (F/2. sz. mellékletként csatolva) benyújtotta az ügy elbírálására elsőfokon illetékes Kecskeméti Törvényszékhez és kérte – egyéb járulékok mellett – az alperest [REDACTED] 67.185.990,- Ft összeg megtérítésére kötelezni, hibás teljesítésből eredő kártérítés jogcímén. A Kecskeméti Törvényszék a 2018.07.06-án kelt, 8.G.22.466/2016/74. számú Elsőfokú Ítéletével (F/3. sz. mellékletként csatolva) az Indítványozó keresetét elutasította.
2. Az Elsőfokú Ítélettel szemben Indítványozó előterjesztette a 2018.08.06. napján kelt fellebbezését (F/4. sz. mellékletként csatolva). A felperesi fellebbezés nyomán eljáró Szegedi Ítéltábla a Gf.III.30.274/2018/9. számú Másodfokú Ítéletével (F/5. sz. mellékletként csatolva) az Elsőfokú Ítéletet részben megváltoztatta és – egyebek mellett – arra kötelezte az Alperest, hogy fizessen meg a Felperes részére 614.500,- forintot.
3. A Szegedi Ítéltábla Másodfokú Ítéletével szemben az Indítványozó felülvizsgálati kérelmet (F/6. sz. mellékletként csatolva) terjesztett elő a Kúriához 2019.07.11-én, mely felülvizsgálati kérelem egyben az Indítványozó igazolási kérelmét is tartalmazta, figyelemmel arra, hogy Indítványozó akkori jogi képviselője szándékosan vagy súlyos gondatlanságból elkövetett mulasztása miatt Indítványozó a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére nyitva álló törvényi határidőt betartani nem tudta.
A Kúria a 2019.10.03-án kelt, Pfv.V.21.130/2019/2. számú és az Indítványozó (illetve elektronikus úton a jelen beadványt is jegyző jogi képviselője) által 2019.10.22. napján kézhez vett Elutasító Végzésével (F/7. sz. mellékletként csatolva) az Indítványozó igazolási kérelmét elutasította és ennek kapcsán a felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasította.

Tényállás rövid ismertetése

4. A kérdéses tényállás idején Indítványozó egyéni vállalkozóként nyúltenyésztéssel foglalkozott és a mai napig is azzal foglalkozik. Az érintett 2010-2012 években Indítványozó kizárólag az Alperestől szerezte be a nyúltápot állatállománya ellátására. Az Alperes által szállított nyúltakarmány rossz minősége és rendeltetésszerű használatra való alkalmatlansága következtében az Indítványozó nyúlállományában az érintett időszakban 40-50%-os mértékű elhullási arány lépett fel.
5. A táppal kapcsolatos minőségi kifogásait az érintett időszakban az Indítványozó többször jelezte Alperes felé, azonban utóbbi nem változtatott a szállított termék minőségén.
Felperes a nyúltáp rossz minőségét szakértői vizsgálatokkal is alátámasztotta. Ennek keretében megbízta [REDACTED] emi tanárt, az MTA levelező tagját szakértőként, aki szakértői véleményében megállapította, hogy az Alperes által értékesített takarmány sav- és peroxidszáma túl magas, a Magyar Takarmánykódexben előírt határértékeket átlépi, tehát a nyúltáp avas. Az avas takarmány megváltoztatja a nyulak bélflóráját, minek következtében a nyulak szervezetében a rostbontás csökken, így az állatok kevesebb energiát képesek termelni a tápból, ami súlycsökkenéshez, illetve elhulláshoz vezet, továbbá gyengíti az állatok immunrendszerét, így azok fogékonyabbá válnak a betegségekre.
Az ügyben illetékes állami ellenőrzési szervként az Élelmiszer-biztonsági és Állategészségügyi Igazgatóság is megállapította, hogy az Alperes által előállított és forgalmazott nyúltáp peroxidszáma átlépte a megengedett határértéket, továbbá toxinok jelenlétét is kimutatta vizsgálata során. Az illetékes állami ellenőrzőszerv az Alperest figyelmeztetésben részesítette és minőségbiztosítási rendszerének felülvizsgálatára kötelezte.

Az elhullott nyulakból vett mintákon Indítványozó által végeztetett boncolásokról készült jegyzőkönyvek is alátámasztották a fentiek szerinti emésztőszervrendszeri elváltozások meglétét.

6. Indítványozó közjegyzői nemperes eljárásban is kérte szakértő kirendelését kárigénye alátámasztása érdekében. A közjegyző által kirendelt [REDACTED] gazdasági állatorvos szakértő szakértői véleményében a korábbi vizsgálatokkal és eredményekkel egyezően kifejtette, hogy az alperesi takarmány nem felelt meg a hatályos előírásoknak, nem is volt alkalmas az állatállomány etetésére, azt forgalomba hozni nem lehetett volna és annak piaci értéke nem is állapítható meg.
7. A fentiek alapján, mivel Alperes az Indítványozónak nyúltáp helyett egy másik, avas anyagot értékesített, Indítványozó a fentiek szerinti keresetével kívánta érvényesíteni Alperessel szemben, annak hibás teljesítéséből eredően keletkezett kárát.
Indítványozó, mint felperes tehát a fentiek ellenére lett peresztes, olyan eljárásokban, amelyek, illetve amelyekben hozott bírói ítéletek (illetve végzés) Indítványozó álláspontja szerint nem feleltek meg az Alaptörvény rendelkezéseinek.
8. Indítványozó a releváns tényállás fenti, rövid ismertetésén felül az alábbi részletes indokolása nyomán kíván hivatkozni a perben felmerült további fontos tényállási elemekre és körülményekre, az Alperes védekezése körében elhangzottakra, illetve a jelen panasszal támadott ítéletek és a végzés vonatkozó rendelkezéseire.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Ahogy ez a fenti pertörténetből is megállapítható, Indítványozó az első és másodfokú bírósági eljárásokkal, illetve ezt követően a Kúrához benyújtott felülvizsgálati kérelme nyomán a felülvizsgálati eljárással minden jogorvoslati lehetőséget kimerített, további jogorvoslati lehetőségek a számára nem biztosítottak. Az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, az ügyben perújítást, illetve jogorvoslatot a törvényesség érdekében nem kezdeményezett a Panaszos, illetve ilyenek nincsenek folyamatban. Az ügyben jelenleg nincs folyamatban semminemű jogorvoslati eljárás.

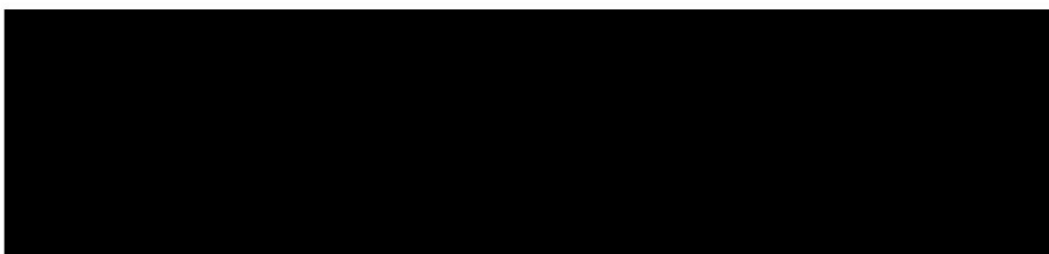
c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Nyilatkozik a Panaszos, hogy az alkotmányjogi panasz iránti indítvány benyújtásakor az Abtv. 30. § (1) bekezdésében biztosított 60 napos határidő megtartásra került. A Kúria vitatott végzését, amely a támadott három bírósági döntés közül a legkésőbbi, az Indítványozó jogi képviselője, a [REDACTED] a cégkapujára kézbesítette a Kúria (illetve az elsőfokú bíróság) 2019.10.22. napján elektronikus úton, így azt onnan e napon vette át az Indítványozó.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Ahogy ez a pertörténetnél hivatkozott adatokból, továbbá a mellékelten csatolt ítéletekből, illetve a végzésből is megállapítható, a panasz tárgyát képező döntésekkel érintett bírósági eljárásokban felperesként vett részt az Indítványozó. A Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlata szerint polgári peres eljárásokban a felperes, mint fél érintettsége nem kíván külön bizonyítást, így kéri az Indítványozó, hogy érintettségét ez alapján a Tisztelt Alkotmánybíróság elfogadni szíveskedjen.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az Abtv. 29. § szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Erre tekintettel az Indítványozó az egyes hivatkozási pontjaival kapcsolatban alább, az érdemi indokolásában, az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése és a megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása kapcsán hivatkozik – indokolása részeként – a fent idézett két vagylagos lehetőségre vagy azok egyikére.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

Indítványozó az alábbiakban hivatkozási pontoként kívánja megadni az alaptörvény-ellenesség indokolását, megjelölni az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit és bemutatni, hogy az alapjogsérelem a bírói döntést minként befolyásolta érdemben vagy, hogy a felmerült kérdés miért alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

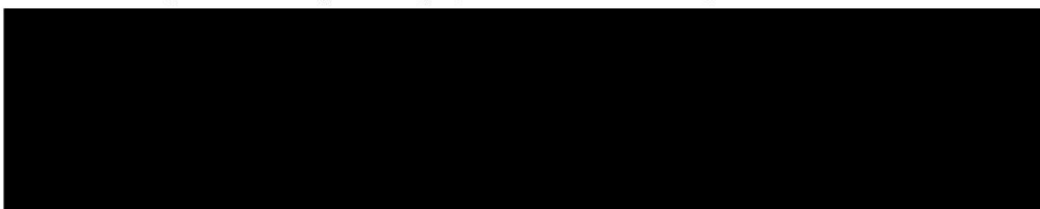
I. A Kúria Pfv.V.21.130/2019/2. számú végzése az igazolási kérelem és a felülvizsgálati kérelem hivatalból való elutasításáról (Elutasító Végzés; F/7. sz. mellékletként csatolva)

1. A Kúria az F/7. sz. mellékletként csatolt Elutasító Végzésével elutasította az Indítványozó igazolási kérelmét, melyet felülvizsgálati kérelme részeként terjesztett elő. Ennek nyomát, mivel a felülvizsgálati kérelmet így nem lehetett határidőben benyújtottnak tekinteni, az Indítványozó felülvizsgálati kérelmét a Kúria nem is vizsgálta érdemben.

Az alábbiakban Indítványozó a felülvizsgálati kérelme részeként előterjesztett igazolási kérelmet közli teljes terjedelmében tájékoztatásként (F/6. sz. melléklet; 5-8. oldalak)

III. Igazolási kérelem

1. *A régi Pp. vonatkozó 106. § (1) bek. szerint, ha a fél (...) valamely határidőt hibáján kívül mulasztott el, a mulasztás következményei (...) igazolással orvosolhatók. A Pp. 107. § (1)–(3) bek. szerint az igazolási kérelmet tizenöt napon belül lehet előterjeszteni. Ezt a határidőt az elmulasztott határnaptól, illetőleg az elmulasztott határidő utolsó napjától kell számítani. Ha azonban a mulasztás csak később jutott a félnek vagy képviselőjének tudomására, vagy az akadály csak később szűnt meg, az igazolási kérelem határideje a tudomásszerzéssel, illetőleg az akadály megszűnésével veszi kezdetét. A mulasztástól számított három hónap eltelte után igazolási kérelmet előterjeszteni nem lehet. Az igazolási kérelemben elő kell adni a mulasztás okát és azokat a körülményeket, amelyek a mulasztás véltenséget valószínűvé teszik. Határidő elmulasztása esetén az igazolási kérelem előterjesztésével együtt pótolni kell az elmulasztott cselekményt is. A régi Pp. 73/A. § (1) bek a) pontja szerint a jogi képviselőt kötelező (...) a Kúria előtti eljárásban a (...) felülvizsgálati kérelmet (...) előterjesztő fél számára.*
2. *Nyilatkozik a Felperes, hogy a Másodfokú Ítéletet akkori jogi képviselője 2019.03.16-án vette kézhez. A Pp. 272. § (1) bek. szerint a felülvizsgálati kérelmet (...) a határozat közlésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani. Fentiekre figyelemmel Felperes tekintetében a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére nyitva álló határidő 2019.05.15. napján járt le.*
3. *Előadja Felperes, hogy – az alábbiak szerint – a felülvizsgálati kérelem benyújtására nyitva álló határidő elmulasztásáról tudomása nem volt, arról csak később szerzett tudomást, illetve a mulasztás tekintetében Felperest felróhatóság nem terheli, a határnap elmulasztásában teljes mértékben vélsen.*
4. *Nyilatkozik a Felperes, hogy a Másodfokú Ítélet akkori jogi képviselője általi kézhez vételét követően tájékoztatást kapott az igénybe vehető rendkívüli perorvoslatok tekintetében. Mivel a*

Másodfokú Ítéletet (együtt az elsőfokú ítélettel) akkor is, mint ahogy a mai napon is sérelmesnek és jogszabályellenesnek tartotta, mindenképpen felülvizsgálati kérelemmel kívánt fordulni a Tisztelt Kúriához az őt ért súlyos érdeksérelem elhárítása érdekében.

Felperes részére ismerősei egy új ügyvédet ajánlottak, akit a feladat ellátására alkalmasnak ítélték, így felperes úgy döntött, hogy megbízást kíván adni [REDACTED] ügyvédnek a felülvizsgálati kérelem elkészítése és előterjesztése ügyében.

Felperes felvette a kapcsolatot a részére ajánlott [REDACTED] ügyvéddel (irodájának címe: 1122 Budapest, Bíró u. 13.) 2019 április első hetében, első ízben telefonon, majd ezt követően, amikor nevezett ügyvédnek is alkalmas volt az időpont, egy személyes találkozó keretében is Budapesten, amikor Felperes átadta neki a per teljes iratanyagát, összesen 4 db gyorsfűző mappában 2019.04.16-án.

Mivel a nevezett ügyvéd ilyen dokumentumot nem készített, megbízási szerződést a felek nem írtak alá, ami Felperesnek ekkor fel sem tűnt, ill. azt nem észrevételezte. Nevezett személy a Felperestől az iratanyag átadásakor készpénzben kért 100.000,- Ft-ot, majd egy későbbi személyes találkozáskor, amikor a megbízás elvállalását is megbeszélték, további 300.000,- Ft-ot ugyancsak készpénzben. Felek úgy állapodtak meg, hogy további 1.100.000,- Ft-ot később kell majd fizetnie Felperesnek. Felperes az első 100.000,- és 300.000,- Ft-okat ki is fizette, amiről csupán egy SMS üzenetet kapott, hogy a pénz átvétele megtörtént és rendben van. Számla semelyik esetben sem került kiállításra a fizetésekről, így a fizetéseket dokumentummal Felperes igazolni nem tudja.

Jóval az iratanyag rendelkezésre bocsátását, azaz 2019.04.16-át követően, csak 2019.05.10-én írta alá az ügyvéd kérésére felperes az F/2. sz. mellékletként csatolt ügyvédi meghatalmazást, azon tájékoztatás alapján, hogy ez az elkészült anyag Tisztelt Kúria részére való benyújtásához szükséges.

Mivel Felperes tisztában volt az elkészítendő beadvány benyújtási határidejével, többször érdeklődött a munka állásáról és a benyújtás megtörténtéről. Az ügyvéddel való kapcsolattartás nagyon nehézkesen alakult, előbbi gyakorlatilag soha nem vette fel a telefont és Felperest csak alkalmanként hívta vissza. Felperes ilyenkor mindig azt a tájékoztatást kapta, hogy a felülvizsgálati kérelem jól halad, illetve készen áll, majd a benyújtási határidő lejártá után, 2019.05.21-én kedden egy SMS üzenetben arról kapott tájékoztatást, hogy a beadás (határidőre) rendben ment. Ennek ellenére az ügyvéd nem küldte meg az elkészült anyagot, hogy az Felperes el tudja olvasni és azt a beadást megelőzően sem olvashatta el, hogy esetleg kiegészítéseket javasoljon hozzá. Felperessel más ügyvédek, amikor a perben anyagokat készítettek benyújtásra, mindig egyeztették azokat, mégpedig a beadás előtt. A következő hetekben sem sikerült Felperesnek megkapnia az állítólagosan benyújtott anyagot, az ügyvéd a telefont gyakorlatilag sohasem vette fel, amikor pedig visszahívta Felperest annak megítélése szerint folyamatosan elterelte a felülvizsgálati kérelemről a szót. Az is elhangzott az ügyvédtől, hogy a határidő kitolódik, mivel a Felperes által ekkor még nem ismert, a bíróságokkal az elektronikus kapcsolattartást szolgáló rendszer - állítása szerint - nem működött bizonyos napokon jól, amely napok így nem számítanak bele a határidőbe.

Mivel Felperes továbbra sem kapott semmilyen megerősítést, illetve magát az anyagot sem vette kézhez, arra kezdett gyanakodni, hogy a kérelem benyújtása ügyében mégsem ment minden rendben, annak ellenére, hogy a 2019.05.21-i SMS-ben az ügyvéd leírta neki, hogy rendben beadta a kérelmet (az SMS üzenetet F/3. sz. mellékletként csatoljuk, ennek szövege: Felperes: „Ügyvéd Úr?” ügyvéd: „Beadás rendben delelőtt hívom”). Az érintett ügyvédnek a Magyar

elmulasztott határidőre. Kérte továbbá a Felperes, hogy tájékoztassa a kamara vizsgálata eredményeiről.

5. Fent kifejtettek alapján Felperes a mulasztás, tehát a felülvizsgálati kérelem határidőre történő benyújtásának elmulasztása ügyében teljes mértékben vétkes, ebben felróhatóság nem terheli.

Felperes egy a feladat ellátására végzettséggel és képzettséggel bíró, önálló praxist folytató, köztisztviselőként álló és jó szakmai hírnévnek örvendő ügyvédet keresett fel a kérelme elkészítése érdekében, mivel a kötelező jogi képviselő miatt erre köteles volt. Az események a fentiek szerint zajlottak ezt követően a maguk útján és Felperes mindent megtett, hogy lakóhelyéről, Zala megyéből ellenőrzés alatt tartsa a fővárosban zajló (vagy éppen nem zajló) munkafolyamatot, mindent megtett annak érdekében, hogy meggyőződjön a munka elvégzéséről, ennek ellenére hamis tájékoztatások sorozatával félrevezették. Felperes magánszemélyként laikus, nem tudja és nem is kell tudnia, hogy pontosan hogyan számlálódik a felülvizsgálati kérelem benyújtására nyitva álló határidő és hogy abba esetlegesen mely időtartamok nem számítanak bele. A Felperes által gondos körtekintéssel, szavahihető ismerősei ajánlása alapján kiválasztott professzionális szolgáltató megtévesztette Felperest, semmit sem tudott volna tenni ennek elkerülése és a határidő megtartása érdekében, hiszen minden hatalmában álló eszközt késlekedés nélkül megragadott, hogy megbizonyosodjon a munka elvégzéséről. Az ügyvédről lajstromot vezető területi ügyvédi kamaránál tett panasz mellett, illetve ezen felül, Felperes a mulasztó jogi képviselővel szemben az érintett kártérítési felelőssége megállapítása iránt haladéktalanul intézkedni fog, amennyiben a mulasztás miatt immáron visszafordíthatatlan kár éri.

6. Fentiek alapján előadja Felperes, hogy a határidő elmulasztásáról ténylegesen csak 2019.06.28-án pénteken, Budapesten a Vagon Étteremben szerzett tudomást a fent írt ügyvéd személyes tájékoztatása alapján. Ezt megelőzően mindvégig ezzel ellentétes információ állt Felperes rendelkezésére az ügyvéd írásbeli tájékoztatása alapján (a csatolt SMS üzenet). Ezt megelőzően semmilyen tényleges és biztos tudomása nem volt tehát a beadvány benyújtása elmulasztásáról (illetve arról, hogy az minden bizonnyal el sem készült).

Felperes álláspontja szerint ezért az ő tekintetében az igazolási kérelem 15 napos törvényi határideje csak ekkor vette kezdetét, a mulasztástól számított 3 hónapos objektív jogvesztő határidő pedig még nem telt el.

Erre figyelemmel jelen beadványával az igazolási kérelem benyújtása mellett Felperes pótolja az általa, de nem az ő hibájából kifolyólag elmulasztott cselekményt és kéri, hogy a Tisztelt Kúria a fentiekben felvázolt sajnálatos és dokumentumokkal is alátámasztott, igazolt tényállás nyomán a jelen igazolási kérelmét és ezzel a felülvizsgálati kérelmet határidőben benyújtottként elfogadni és Felperes kérelmének megfelelően elbírálni szíveskedjen. Minden egyéb esetben Felperest vétkesen, saját ellenőrzési körén kívül álló és általa nem befolyásolható események miatt olyan anyagi hátrány érne, amelyet viselni nyilvánvalóan képtelen lenne.

Indítványozó fenti tartalmú igazolási kérelmét a Kúria az alábbi indoklással utasította el:

[1] A felperes keresetében hibás teljesítéssel okozott kár jogcímén 67.185.990 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította. A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az ítéletet részben megváltoztatta, és az alperest 614.500 forint megfizetésére kötelezte.

[2] A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet, és ezzel egyidejűleg – a felülvizsgálati kérelem elkészítése okán – igazolási kérelmet terjesztett elő.

[3] Kérelméhez mellékelte a korábban megbízott, a felperes szerint mulasztó jogi képviselő részére szóló – általa alá nem írt – ügyvédi meghatalmazást, a jogi képviselőtől érkezett, a

felülvizsgálati kérelem benyújtását megerősítő SMS üzenetet, e körben az Országos Ügyvédi Nyilvántartás kivonatát, annak közhiteles tanúsítására, hogy az üzenet a jogi képviselőtől származik, valamint az iratanyag visszaszolgáltatásáról szóló, a felperes és a jogi képviselő által aláírt okiratot. Ezenfelül csatolta a Budapesti Ügyvédi Kamarának címzett panaszát a jogi képviselő eljárásával összefüggésben.

[4] A Kúriának mindenekelőtt az igazolási kérelem tárgyában kellett határoznia.

[5] Az igazolási kérelem nem megalapozott.

[6] A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 272. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelmet az elsőfokú határozatot hozó bíróságnál a határozat közlésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani vagy ajánlott küldeményként postára adni kettővel több példányban, mint ahány fél a perben érdekelt van.

[7] A Pp. 106. § (1) bekezdése szerint a saját hibán kívüli, azaz vétkes mulasztás igazolással orvosolható. A Pp. 107. § (1) bekezdése értelmében az igazolási kérelmet tizenöt napon belül lehet előterjeszteni. Ezt a határidőt az elmulasztott határnaptól, illetőleg az elmulasztott határidő utolsó napjától kell számítani. Ha azonban a mulasztás csak később jutott a félnek vagy képviselőjének tudomására, vagy az akadály csak később szűnt meg, az igazolási kérelem határideje a tudomásszerzéssel, illetőleg az akadály megszűnésével veszi kezdetét.

[8] Az elektronikus tértivevény szerint a jogerős ítélet a felperes jogi képviselője részére 2019. március 16-án szabályszerűen kézbesítésre került, így a felülvizsgálati kérelem benyújtására nyitva álló határidő 2019. május 15-én letelt. Azonban a felperes előadása szerint csak 2019. június 28-án szerzett tudomást a jogi képviselő mulasztásáról, így a Kúria az igazolási kérelmet érdemben vizsgálta.

[9] Az igazolási kérelem tartalma szerint a felülvizsgálati határidő elmulasztásának oka az volt, hogy a jogi képviselővel való kapcsolattartás „nagyon nehézkesen alakult”, e jogi képviselő tévesen arról tájékoztatta a felperest, hogy a felülvizsgálati kérelmet határidőben előterjesztette. A felperes hivatkozott arra is, hogy a jogi képviselő megbetegedett, kórházi kezelés alatt állt, ennek okán nem tudta ellátni a feladatait.

[10] A fél és a jogi képviselő közötti kapcsolattartásban felmerült akadályok nem alkalmasak annak valószínűsítésére, hogy a mulasztásra a fél, illetőleg a jogi képviselő önhibáján kívüli okból került sor (BH+ 2009.6.260.). A jogi képviselő betegsége esetén köteles gondoskodni a megfelelő helyettesítéséről, illetve az általa képviselt fél jogainak érvényesítéséről, ezért orvosi kezelése nem lehet alkalmas indok mulasztása kimentésére (BH+ 2011.10.445.).

[11] A méltányosság alkalmazása során magasabb az elvárhatóság mértéke a jogi képviselőkkel szemben, ennek megfelelően a jogi képviseletet ellátó ügyvédtől elvárható, hogy a rábízott ügyekben a határidőket ne mulassza el. A jogi képviselő e magatartása a Pp. 109. § (3) bekezdésének méltányos elbírálást előíró rendelkezése mellett sem jelenti a mulasztás vétségét (BH+ 2008.7.314.).

[12] A felek kölcsönös együttműködése és egymás tájékoztatása a szerződéses kapcsolatokban reálisan támasztható igény. A felek nemcsak a megbízási szerződés megkötésénél, hanem a fennállása alatt is kötelesek együttműködni és tájékoztatni egymást a szerződést érintő lényeges körülményekről. A megbízási jogviszonyban e kötelezettség – a jogintézmény rendeltetéséből eredően – a szerződő feleket kölcsönösen terheli (Kúria Pkf.V.24.930/2018/2.).

[13] Mindezekre tekintettel a Kúria az igazolási kérelmet a Pp. 106. § (1) bekezdése és 109. § (1) bekezdése alapján elutasította.

2. Indítványozó álláspontja szerint a Kúria a fenti [9] pontban iratellenesen és tévesen rögzítette, hogy „a felülvizsgálati határidő elmulasztásának oka az volt, hogy a jogi képviselővel való kapcsolattartás „nagyon nehézkesen alakult””.

Ennek kapcsán rögzíti az Indítványozó, hogy ilyen állítást nem tett, sőt rögzítette, hogy a felülvizsgálati határidő azért telt el eredménytelenül, tehát a kérelem beadása nélkül, mert az akkori jogi képviselő a beadványt egyszerűen nem készítette el és nem adta be, sem határidőben,

sem pedig ezt követően. Ezzel párhuzamosan pedig megerősítette a jogi képviselő az Indítványozó részére SMS-ben (a felülvizsgálati kérelem F/3. sz. mellékleteként csatoltan), hogy a beadás megtörtént, tehát e kérdésben ügyfelét egyenes szándékkal (tehát még csak nem is a gondatlanság valamely fokával), tudatosan megtévesztette. Szó nem volt arról, hogy a kétségtelenül nehéz kapcsolattartás miatt nem került elvégzésre az ügyvédi munka, ilyenről az Indítványozó a Kúriának nem nyilatkozott. Az akkori jogi képviselővel a kapcsolattartás valóban nem alakult problémamentesen, azonban ez nem állt okozati összefüggésben a beadvány benyújtásának elmulasztásával.

Le kívánja szögezni az Indítványozó, hogy felperesként minden szükséges anyagot (a fent írtak szerint) kellő időben az ügyvéd rendelkezésére bocsátott. Nem volt tehát szükség semmilyen további tájékoztatásra, információra vagy kapcsolattartásra ahhoz, hogy a beadvány elkészüljön és benyújtására sor kerüljön. A 2019.05.15-i lejárat határidőt (melyet a Kúria is rögzített indokolása 8. pontjában) egy hónappal megelőzően, 2019.04.16-án átadta a jogi képviselő részére Indítványozó a peranyagot, a beadvány elkészítésére a rendelkezésre álló idő tehát bőségesen elegendő lett volna. Bármilyen kapcsolattartási nehézség sem változtatott volna ezen a tényen. Ugyancsak a fenti [9] pontban rögzíti a Kúria, hogy a felperes hivatkozott arra is, hogy a jogi képviselő megbetegedett, kórházi kezelés alatt állt, ennek okán nem tudta ellátni a feladatait.

3. A végzés [10] pontjában a Kúria egy eseti döntésre (BH+ 2009.6.260.) hivatkozással rögzítette, hogy a fél és a jogi képviselő közötti kapcsolattartásban felmerült akadályok nem alkalmasak annak valószínűsítésére, hogy a mulasztásra a fél, illetőleg a jogi képviselő önhibáján kívüli okból került sor.

Rögzíteni kívánja az Indítványozó, hogy a felhívott esetben született döntés és tányállás nem feleltethető meg a jelen ügynek, az eseti döntés szerinti tényállásban ugyanis a felet, mint az ügyvéd megbízóját jelentős mértékű felróhatóság terhelte a kapcsolattartási nehézségek kialakulásában és fennállásában (felperes titkos telefonszáma, melyet az ügyvéd nem ismerhetett, az időjárásra és utazási bizonytalanságot eredményező sztrájkra való hivatkozás).

Ezzel szemben a jelen ügyben az Indítványozó minden rendelkezésére álló eszközt megragadott, hogy ellenőrzést gyakoroljon a több száz kilométerre tevékenykedő jogi képviselő eljárása tekintetében. Felróhatóság tehát magát az Indítványozót nem terheli, a felróható magatartás kizárólag a jogi képviselő számlájára írható. A fent írt és felhívott eseti döntés tényállása tehát alapjaiban különbözik a jelen ügyben fennállótól.

A fent hivatkozott eseti döntés (BH+ 2009.6.260.) kifejezetten rögzíti, hogy: e rendelkezések alapján az igazolás olyan mulasztások jogkövetkezményeinek orvoslására szolgál, amikor a mulasztás vétkes volt, azaz a mulasztásra a fél eljárási magatartásától független ok vezetett. Vétkességét a mulasztó félnek kell valószínűsíteni. A vétkesség valószínűsítésére általában a fél által objektíve el nem hárítható akadály fennállása alkalmas.

Az alapul fekvő ügyben az Indítványozó egy általa el nem hárítható, objektív akadállyal szembesült. Nem tudott volna a felülvizsgálati határidőben semmit tenni, amelynek hatására a felülvizsgálati kérelem beadására mégis sor kerül, így Indítványozó személyét tekintve a kétségtelenül felmerült mulasztás vétkes, hiszen annak bekövetkezésében nevezett felróhatóság nem terheli, a mulasztás bekövetkezése általa nem volt elhárítható és annak elhárítása nem is volt elvárható tőle.

Nagy jelentőséget kell tulajdonítani e tekintetben annak a körülménynek, hogy Indítványozó még csak nem is tudott a felülvizsgálati kérelem beadása elmaradásáról, éppen ellenkezőleg, a megbízott ügyvéd végig azt állította neki, mind írásban (a felülvizsgálati kérelemhez csatolt SMS-üzenetben), mind pedig szóban, hogy a beadás határidőre megtörtént. Emellett az akkori jogi

képviselő a tényleges beadási határidő tekintetében is megtévesztette az Indítványozót. Hogyan lett volna elvárható Indítványozótól a mulasztás elhárítása vagy elkerülése, ha meg volt győződve arról (az általa a feladatra megbízott, eredetileg jónevű ügyvéd tájékoztatása alapján), hogy nem is történt mulasztás? Illetve még fontosabb kérdés, hogy amennyiben Indítványozó vétlensége a mulasztás tekintetében megállapítható, miért kell szembesülnie az általa megbízott jogi képviselőnek kizárólagosan felróható mulasztás jogkövetkezményeivel?

4. Annak ismételt igazolása érdekében, hogy Indítványozó személy szerint teljes mértékben vétkes a szóban forgó mulasztásban, F/8. sz. mellékletként csatolja a T. Alkotmánybíróság részére a közte és a megbízott jogi képviselője között zajlott levelezés egy részét, mely a tényleges beadási határidő, tehát 2019.05.15-e környékére esett.

A csatolt levelezésből látható, hogy [REDACTED] ügyvéd a beadási határidő előtti napon (2019.05.14-én 14:05 órakor) levélben megküldte Indítványozó részére az elkészített ügyvédi meghatalmazást aláírásra. Az Indítványozó azt alá is írta, és a dokumentum a beadás napján (másnap) a jogi képviselő rendelkezésére állt Budapesten. Az ügyvéd a levelében ekkor még kifejezetten hangsúlyozta is, hogy „a lényeg, hogy holnap délelőtt megérkezzen.”, hiszen maga is tisztában volt a 2019.05.15-i lejárat határidővel.

Az ezt követő e-mail-ből az állapítható meg, hogy az Indítványozó a beadás határnapján, tehát 2019.05.15-én (este 21:15 órakor), arról érdeklődik, hogy nem fognak-e elkészíteni, mivel másnap már 16-a van. Az ügyvéd erre írásban nem reagált, csak szóban nyugtatta meg az Indítványozót (ami így nem igazolható), arra hivatkozással, hogy a bíróságokkal folytatott elektronikus kommunikációt szolgáló központi rendszer a kérdéses hatvan napos időszakban olyan gyakran szenvedett működési hibában (ami nem igaz), hogy a beadási határidő ezáltal, ezekkel a napokkal meghosszabbodott, így a határidő nem járt még le.

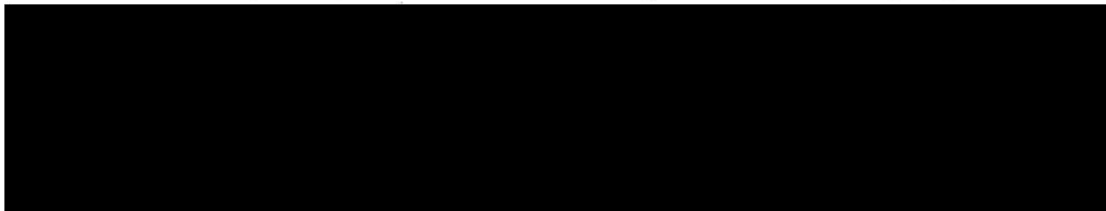
Indítványozó ezt követő sorozatos, de sikertelen telefonos érdeklődésére, illetve az ugyancsak csatolt, 2019.05.20-i (22:32 óra) levelére küldte 2019.05.21-én (06:40 órakor) az ügyvéd a beadás írásbeli megerősítéseként az ugyancsak csatolt SMS üzenetet (mely szerint: „Beadas rendben delelőtt hívom.”).

Világosan látható tehát, hogy az Indítványozóban fel sem merült, hogy a jogi képviselő tájékoztatása (véltetően szándékosan) hamis, nem volt és nem is lehetett tudomása arról, hogy a beadási határidő az állítólagos működési zavarral érintett napokkal nem hosszabbodott meg.

A beadás írásbeli megerősítését követő időben az Indítványozó több ízben kérte a benyújtott beadvány részére való átküldését, szóban és írásban, azonban nem járt eredménnyel. Indítványozó F/9. sz. mellékletként csatol erről újabb két e-mail üzenetet. Indítványozó kommunikációjából világosan kitűnik, hogy nem volt tudomása arról, hogy a határidő régen lejárt, továbbá, hogy a felülvizsgálati kérelem benyújtására nem került sor.

5. Tárgyi ügyben a mulasztással érintett felülvizsgálati eljárásban a jogi képviselő Indítványozó részére kötelező volt. Törvényi előírás következtében az Indítványozónak nem volt lehetősége személyesen eljárni a Kúria előtt, illetve az eljárást megindító beadvány, a felülvizsgálati kérelem előterjesztésre sem.

Időben attól a ponttól kezdődően, hogy a per iratanyagát a jogi képviselő részére átadta, az ügyben való eljárással megbízta és a kialakult díjrészletet az ügyvéd részére megfizette, már csak az ügyvédkényszer miatt sem tehetett semmit a mulasztás kiküszöbölése érdekében, még akkor sem, ha a határidő lejártát megelőzően tudomást szerzett volna arról, hogy a beadvány el sem készült, azonban az ügyvéd szándékos félrevezetése következtében még erről sem szerezhetett tudomást. Mindez az Indítványozó teljeskörű vétlenségét nem csupán valószínűsíti, de igazolja is.

6. Az ügyben alkalmazandó régi Pp. vonatkozó 106. § (1) bek. szerint: Ha a fél vagy képviselője valamely határidőn hibáján kívül nem jelent meg, vagy valamely határidőt hibáján kívül mulasztott el, a mulasztás következményei - az alábbi eseteket kivéve - igazolással orvosolhatók. A törvény tehát tudatosan tesz említést a félről és annak nevében és megbízásából eljáró képviselőjéről, különbséget téve a személyesen eljáró és a képviselőn keresztül cselekvő félről.

A Kúria által indokolásában felhívott eseti döntés (BH+ 2008.7.314) szerint: A Pp. 109. § (3) és (4) bekezdésének az alkalmazására kialakult ítélkezési gyakorlat szerint az igazolási kérelem előfeltételeinek a vizsgálata, a méltányosság alkalmazása során magasabb az elvárhatóság mértéke a jogi képviselővel szemben.

A Kúria hivatkozásával szemben az eseti döntés nem tartalmaz tehát olyan rendelkezést, mely szerint: ennek megfelelően a jogi képviselőt ellátó ügyvédtől elvárható, hogy a rábízott ügyekben a határidőket ne mulassza el. Fontos ehelyütt is rögzíteni, hogy a felhívott jogesetben született döntés is alapvetően eltér a jelen tényállástól, jelen esetben ugyanis az Indítványozó szándékos megtévesztése forgott fenn.

A Kúria tehát az indokolásában a mulasztásért való felelősség és ennek megfelelően a kimentés, tehát az igazolás szempontjából nem elkülönülten, hanem egy egységként vizsgálja a képviselt felet és annak képviselőjét. Indítványozó álláspontja szerint ez nem helyes és nem felel meg a Pp. fent hivatkozott rendelkezésének, mely kifejezetten említést tesz mindkét szereplőről.

Jelen esetben az Indítványozót az akkori ügyvédje kétséget kizáróan szándékosan megtévesztette, a jogi képviselő felróható magatartásához tehát kétség nem férhet, ugyanakkor a fél, tehát az Indítványozó teljes mértékben vértlen volt a mulasztás tekintetében. Erre a különleges helyzetre a Kúriának tekintettel kellett volna lennie az igazolási kérelem méltányos elbírálása során, azonban még csak nem is észlelte ezt a körülményt.

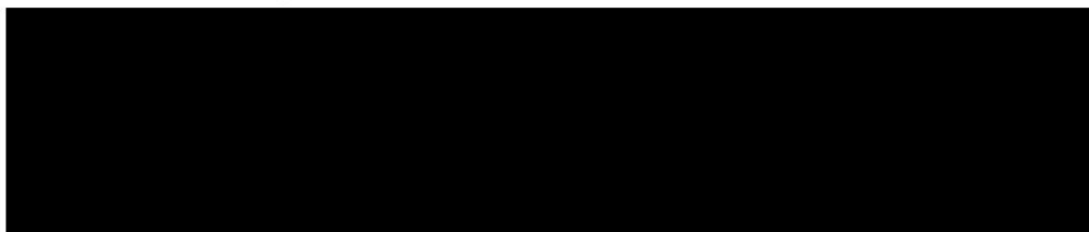
A régi Pp. 109. § (3) bek. szerint: Azt, hogy a kérelem előfeltételei fennállanak-e, *méltányosan* kell elbírálni. Indítványozó álláspontja szerint a Kúria eljárása során megsértette a hivatkozott előírást, mivel az alapul fekvő ügy különleges tényállásának megítélése során – éppen a méltányos elbírálás jegyében – figyelemmel kellett volna lennie az Indítványozó vétlenségére, ilyen mérlegelést a Kúria azonban nem folytatott le, hanem az Indítványozót büntette a jogi képviselője hibájáért.

A régi Pp. 107. § (2) bek. szerint: Az igazolási kérelemben elő kell adni a mulasztás okát és azokat a körülményeket, amelyek a mulasztás vétlenségét *valószínűvé* teszik. Látható tehát, hogy a mulasztás vétlenségét alátámasztó körülményeket a mulasztással érintett félnek csak valószínűsítéssel szükséges, nem pedig minden kétséget kizáróan bizonyítani. Maga a törvény követeli tehát meg a bizonyítottság egy alacsonyabb szintjét a valószínűsítés előírásával, ezen alacsonyabb szintnek pedig az Indítványozó kétséget kizáróan eleget tett.

7. Ahogyan erről felülvizsgálati kérelmében is említést tett, az Indítványozó panaszbejelentést tett a fent írt korábbi jogi képviselőjével szemben, illetve eljárása miatt a Budapesti Ügyvédi Kamaránál, amely alapján fegyelmi eljárás is indult nevezett ügyvéddel szemben. Az ügyvéd a jelen alkotmányjogi panasz benyújtásának napján már nem szerepel a Magyar Ügyvédi Kamara által az ügyvédekről vezetett országos közhiteles nyilvántartásban, illetve névjegyzékben.

Indítványozó a jelen beadványával egyidejűleg kártérítési keresetét készítteti elő a mulasztásért kizárólagosan felelős jogi képviselővel szemben.

Mindezek az intézkedések azonban nem alkalmasak arra, hogy visszaadják Indítványozónak azt a jogorvoslati lehetőséget, amelyet a Kúria eljárása jelentett volna, amennyiben a felülvizsgálati kérelem érdemi vizsgálatára sor kerül.

8. Az Alaptörvény 28. cikke szerint: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdasági célt szolgálnak.

Kéri a Panaszos, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság szíveskedjen értelmezni a régi Pp. fent már idézett 106. § (1) bekezdését, továbbá a 109. § (3) bekezdésének a méltányos elbírálásra, illetve a 107. § (2) bekezdésének a véltenség valószínűsítésére vonatkozó fordulatait.

Indítványozó álláspontja szerint a Kúria végzésében megnyilvánuló jogszabályértelmezés nem áll összhangban az Alaptörvény idézett 28. cikkével.

Indítványozó alapjogséremlme e tekintetben abban áll, hogy a Kúria a jogi képviselő és a fél felróható magatartásai között nem tesz különbséget, tehát nem különíti el a mulasztó jogi képviselőt a felróhatóan nem eljáró féltől, illetve abban, hogy a méltányosság gyakorlása keretében sincs tekintettel e különleges körülményre, azt nem értékeli és nem is észleli. A méltányos elbírálás követelménye mellett a véltenséget elegendő csupán valószínűsíteni. Indítványozó alapjogséremlme abban is megnyilvánult, hogy a bizonyítottság ennél sokkal magasabb szintjét érte el előadása, a Kúria ezt azonban mégis figyelmen kívül hagyta.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bek. szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

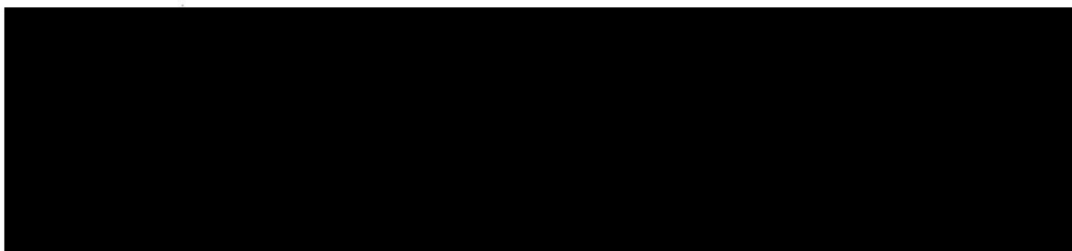
Figyelemmel arra, hogy rendkívüli jogorvoslati eljárásként a Kúria előtti felülvizsgálati eljárásnak kifejezetten jogorvoslati funkciója van az eljárás alá vont személy jogai vagy jogos érdekei szempontjából, Panaszos álláspontja szerint az Alaptörvény fenti rendelkezésében biztosított, jogorvoslathoz való alapvető joga is sérült a Kúria támadott végzése folytán.

Indítványozó jogorvoslathoz való joga azért szenvedett sérelmet, mert a Kúria, a jelen kérelem indokolása alapján jogsértőnek minősülő végzésével mintegy megfosztotta Indítványozót a tényleges jogorvoslat lehetőségétől, amelyet a felülvizsgálati kérelem elbírálása jelentett volna, tekintettel arra, hogy csak az igazolási kérelemnek helyt adó döntés esetében került volna sor a felülvizsgálati kérelem érdemi, tartalmi vizsgálatára. A Kúria tehát a saját maga nyújtotta jogorvoslati lehetőségtől fosztotta meg az Indítványozót jogsértő végzésével.

A régi Pp. 221. § (1) bek. az ítéletek indokolására vonatkozóan az alábbi rendelkezéseket tartalmazza: Az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

E rendelkezés ugyan nem kifejezetten a Kúria végzéseinek indokolására vonatkozik, ugyanakkor megfelelő támpontként szolgálhat a végzés indoklásával szemben támasztható követelmények tekintetében.

Indítványozó álláspontja szerint a Kúria végzésének indokolása egyáltalán nem felel meg az ilyen törvényi követelményeknek. A végzés indokolása lényegében három bekezdésre szorítkozik. Az abban felhívott eseti bírósági döntések pedig az alapul fekvő ügytől nagy mértékben eltérő tényállásúak, ezért (a fent is kifejtettekre figyelemmel) azok lényegi megállapításait a jelen ügyben alkalmazni nem lehet. A Kúria végzésének indokolása más információt nem is tartalmaz.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése (a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog) szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A megsemmisíteni kért kúriai végzés Panaszos álláspontja szerint azért sérti a (fent idézettek szerint) a Panaszos tisztességes bírósági eljáráshoz való Alaptörvényben biztosított alapjogát, mert a Kúria az igazolási kérelemről szóló fent idézett törvényi rendelkezésnek egy olyan tartalmú értelmezését tette magáévá, amely a tételes jogi rendelkezésekből nem vezethető le, illetve ellentétes a régi Pp. vonatkozó rendelkezésével (az Indítványozó teljes vétlenségének figyelmen kívül hagyása, az ügyvéd mulasztásáért való felelősség Indítványozóra hárítása, a méltányos megítélés elmulasztása, a valószínűsítés megtörténtének figyelmen kívül hagyása). Nem felel meg továbbá a Kúria jogértelmezése az Alaptörvény 28. cikke rendelkezéseinek sem, amely ugyancsak alapjogi sérelmet eredményez panaszosnál, továbbá áttételesen ugyancsak a tisztességes bírósági eljáráshoz való panaszosi alapjog sérelméhez vezet.

A tisztességes eljáráshoz való jog (bírósági eljárásban) csak abban az esetben érvényesülhet, ha az eljáró bíróságok betartják és alkalmazzák a vonatkozó tételes jogi szabályokat, tehát ahhoz kötötten járnak el, attól jogértelmezésükben és döntéseik tartalmában sem térhetnek el. Jelen ügyben a Kúria eljárása és döntése nem felel meg a tisztességesség követelményének, amely a legalitás elve (jogsabályokhoz kötöttség) érvényesülését feltételezné. Az igazolási kérelemre és annak elbírálására vonatkozó eljárásjogi rendelkezések Kúria általi értelmezése nem felel meg az Alaptörvény 28. cikke értelmezési szabályának és a törvény szövegétől eltérő értelmezés jogbizonytalanságot okoz.

A jelen alkotmányjogi panaszra irányadó, az Abtv. 29. § szerinti két vagylagos befogadási feltétel közül a fent kifejtettek alapján a Panaszos mindkét feltétel alapján kéri a jelen panaszsa befogadását és érdemi elbírálását.

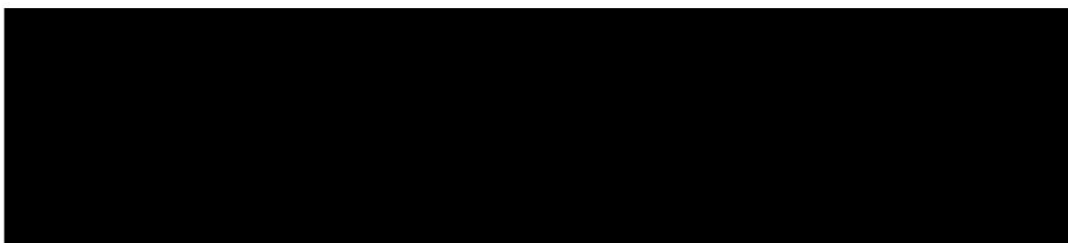
Panaszos álláspontja szerint látható és bizonyított, hogy a Kúria olyan jogértelmezés alapján hozta meg a támadott döntését, amely a vonatkozó tételes joggal és az alaptörvény jogértelmezési rendelkezésével nem összeegyeztethető. Az igazolási kérelemre vonatkozó törvényi előírásoktól való eltérés *a végzés, mint bírói döntés tartalmára nyilvánvalóan érdemi befolyást gyakorolt*, a Kúria ugyanis nem választotta el egymástól a mulasztó ügyvéd felelősségét az Indítványozó felelősségének hiányától, hanem a kettőt (a fenti részletes indokolás nyomán) egyként kezelte.

Mindemellett említést kell tenni az igazolási kérelem, mint eljárásjogi jogintézmény, illetve a mulasztásért való felelősség tekintetében a fél és a jogi képviselő felelőssége megítélésének kérdéséről is, függetlenül a jelen tényállással érintett eseti döntésektől.

Az, hogy a mulasztó jogi képviselő felróhatósága betudható-e a félnek is vagy sem, *alapvető jelentőségű, a jogbiztonság szempontjából kiemelten fontos kérdés*, melynek megnyugtató tisztázása hozzájárul egyebek mellett a jogviszonyok kiszámíthatóságához és ezzel a jogbiztonság érvényesüléséhez.

Kéri a Panaszos a fentiek alapján, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a jelen panaszát befogadni és érdemben, a Panaszos kérelmének megfelelően elbírálni szíveskedjen.

Indítványozó az Abtv. 27. § alapján terjeszti elő jelen alkotmányjogi panaszát, figyelemmel arra, hogy e rendelkezés a panasz benyújtását lehetővé teszi az ügy érdemében hozott döntés mellett a bírósági eljárást befejező egyéb döntés ellen is, mely utóbbi kategória a Kúria támadott végzésének felel meg.

Indítványozó a Kúria támadott végzése mellett az Elsőfokú Ítélet és a Másodfokú Ítélet alaptörvényellenessége megállapítását és megsemmisítését is kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, ezért az alábbiakban röviden ismerteti, hogy miért tartja szükségesnek e döntések megsemmisítését. Indítványozó a felülvizsgálati kérelmét teljes terjedelmében, annak mellékleteivel együtt csatolja a jelen kérelméhez (F/6. sz. mellékletként). A felülvizsgálati kérelemben az alábbiakban hivatkozott pontok részletes, kimerítő kifejtése is megtalálható, erre tekintettel és terjedelmi okokból Indítványozó az alábbiakban az egyes hivatkozási pontoknál csak utal a felülvizsgálati kérelem vonatkozó részeire és kéri, hogy a tényállás, a pertörténet és a jogi minősítés tekintetében a Tisztelt Alkotmánybíróság a felülvizsgálati kérelem megfelelő részeit, a jelen kérelem részeként figyelembe venni szíveskedjen.

Kapcsolódó mellékletek:

Panaszos a jelen beadványához csatolt mellékleteket a beadványa legvégén sorolta fel.

II. Az Kecskeméti Törvényszék Elsőfokú Ítélete és a Szegedi Ítéltábla Másodfokú Ítélete tekintetében mutatkozó, a felülvizsgálati kérelemben is érintett jogszabálysértések

1. Az Ítéltábla késedelmi kamattal kapcsolatos mulasztása (felülvizsgálati kérelem 12. oldal, B/1. pont)

A Szegedi Ítéltábla a Másodfokú Ítéletben elfelejtett rendelkezni az Alperes által Felperes részére fizetendő késedelmi kamatról.

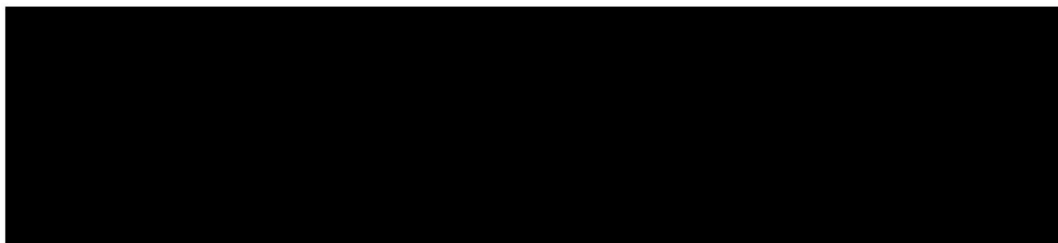
Felperes a Másodfokú Ítélet alapján kb. 1%-ban lett pernyertes, az Szegedi Ítéltábla a Kecskeméti Törvényszék Elsőfokú Ítéletét megváltoztatva arra kötelezte az Alperest, hogy fizessen meg a Felperes részére 614.500,- Ft tőkeösszeget. Felperes keresete eredetileg nem tartalmazott kamatkövetelést, az első tárgyaláson tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt kereset változtatással azonban már ilyen követelése is volt, melyről az ítéletben rendelkezni kellett volna. A Szegedi Ítéltábla egyszerűen elsiklott a (több év alatt felgyűlt) többszáz ezer forintos összegű, a megítélt tőkerészhez tartozó késedelmi kamat kérdése felett.

Az Ítéltábla megsértette a Pp. 213. § (1) bek. rendelkezését, amikor ítéletével nem merítette ki a módosított keresetet. A Kúria elutasító végzése és a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása hiányának következtében ez a nyilvánvaló jogsértés nem nyert orvoslást, holott a Másodfokú Ítélet megváltoztatása nyilvánvalóan indokolt lenne.

2. Az Ítéltábla perköltség viseléssel kapcsolatos mulasztása (felülvizsgálati kérelem 13. oldal, B/2. pont)

Az Ítéltáblának a Másodfokú Ítéletben az egyes perköltségelemek (felperes tekintetében egyben kellett a szakértői díj, közjegyzői díj, ügyvédi munkadíj) viseléséről hozott döntés során a pernyertesség/pervesztesség aránya szerint kellett volna a megosztást elvégeznie, ami a Másodfokú Ítéletben nem történt meg. A Pp. 81. § (1) bek. második mondatában meghatározott rendelkezés szerinti feltételek jelen esetben Indítványozó álláspontja szerint nem álltak fenn, mivel a pernyertesség/pervesztesség nem vitatott aránya 99:1 volt az Alperes javára, ez azonban nem egyezik az előlegezett költségek összegével, illetve arányával.

Nem tartalmaz a Másodfokú Ítélet indokolása arra vonatkozóan rendelkezést, hogy a Felperes terhére kiszabott és fizetendő 400.000,- Ft összegű másodfokú perköltség pontosan miből áll össze, továbbá, hogy ezen összeg Felperes terhére történő megállapítása pontosan mely jogszabályhelyen alapszik.

Mulasztásával az Ítéletábra megszegte az ítélet indokolására vonatkozó Pp. 221. § (1) bek. és ugyanezen törvény 81. § (1) bek. rendelkezéseit.

3. A kereset kimerítésének elmulasztása mindkét bírósági szint által (felülvizsgálati kérelem 14. oldal, B/3. pont)

Indítványozó, mint felperes a keresete 4. oldalának utolsó bekezdésében (lap alja) a szolgáltatott áru hibáján keresztül elszenvedett kárának (ún. tapadókár) érvényesítése mellett, illetve ezen túl a keresetben felsorolt, három pontba szedett következményi kárát is érvényesíteni akarta.

A következményi kár tekintetében összecszerűség a keresetben nem került megjelölésre, de az Indítványozó az ilyen kereseti kérelmeit nem is vonta vissza és másodfokon sem történt keresetváltoztatás.

A Kecskeméti Törvényszék e tekintetben a felperest nem hívta fel keresete kiegészítésére, hanem érdemben tárgyalta az ügyet a kereset alapján. A 2017.01.10-i tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldalának közepe táján az került rögzítésre, hogy a Felperes az állatok elhullását, illetve annak mértékét nem kívánja bizonyítani, mert a pernek nem ez képezi a tárgyát, míg a 2017.02.20-án kelt előkészítő irata utolsó oldalán e nyilatkozatot akként pontosította, hogy a Felperes csak abban a körben nem kéri az elhullás mértékét figyelembe venni, hogy elmaradt haszon címén nem érvényesít igényt. Mivel ez a pontosítás nyilvánvalóan nem fedi le teljes egészében a kérdéses, következményi kárra vonatkozó keresetrészeket (pl. a nyulakra fordított gyógyszerelés költségét (3. francia bekezdés a felsorolásban), egyértelműen jogszabálysértő, hogy semelyik bírósági szint nem foglalkozott a kérdéssel, hanem egyszerűen figyelmen kívül hagyta e kereseti követeléseket, hiszen ezekről egyik ítéletben sincs szó a későbbiekben.

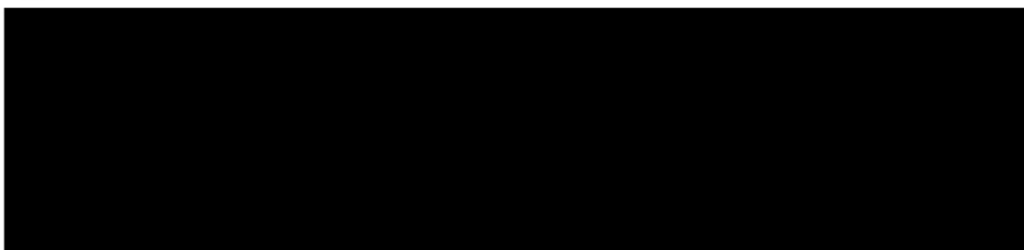
Fentiek alapján mindkét bírósági szint megszegte a Pp. 3. § (3) bekezdését a bizonyítási teherről adott tájékoztatás tekintetében és a Pp. 213. § (1) bekezdését, illetve 220. § (1) bek. d) pontját az ítéletre és annak tartalmára vonatkozó szabályok körében.

4. A takarmánykeverő üzem működési engedélye hiányának teljes figyelmen kívül hagyása mindkét bírósági szint által (felülvizsgálati kérelem 15. oldal, B/4. pont)

Alperes által üzemeltetett takarmánykeverő üzem (amelyből a Felperes részére értékesített és a per tárgyát képező takarmánykeverékek is származtak) 2004.07.23-án kiadott és 5 évig érvényben lévő működési engedélye 2009.07.23-ig volt csak érvényes. Alperes részére kiadott, meghosszabbított működési engedély csak 2011.03.26-án emelkedett jogerőre, a két dátum közötti időszakban (több, mint másfél évig) Alperesnek nem is volt működési engedélye. Mivel Indítványozó a 2010-es évre vonatkozóan követelést nem érvényesített, a működési engedély hiányával és a keresettel egyaránt érintett időszak tehát 2011.01.01-től 2011.03.26-ig tart. Ebben az időszakban Alperes az Indítványozó részére az ekkor teljesített nyúltápszállítmányok alapján 9 db számlát állított ki nyúltáp szállításáról, melyek bruttó összértéke 6.970.100,- Ft.

Indítványozó az első és másodfokú eljárásokban a peranyag alapján bizonyíthatóan több, mint egytucatnyi hivatkozással élt arra vonatkozóan, hogy Alperes a fenti kb. 3 hónap alatt engedély nélkül gyártott és forgalmazott, részben antibiotikum tartalmú nyúltápot adott el neki kb. 7 millió forint értékben, mely tápon nevelt nyulak húsát emberi fogyasztásra szánták.

Az engedély nélkül gyártott, veszélyes táp a vonatkozó jogszabályi előírások alapján nem is minősülhet nyúltápnak, így e 9 számlával érintett termékek kellékhibáját haladéktalanul meg kellett volna állapítani. Megdöbbentő módon ezzel a kérdéssel egyik bírósági szint sem foglalkozott.

A fentiek szerinti mulasztásukkal a bíróságok megszegték a tényállás megállapítása és a bizonyítékok értékelése körében a Pp. 206. § (1) bekezdését, az ítéletben foglalt döntés teljessége körében a Pp. 213. § (1) bekezdését, illetve az ítélet indokolásának szabályai körében a Pp. 221. § (1) bekezdését.

5. Vizsgálati laboreredmények becsatolásának elmulasztása, valamint a minőségtanúsítás elmaradása értékelésének hiánya (felülvizsgálati kérelem 20. oldal, B/5. pont)

A Szegedi Ítéltábla megítélte az Indítványozó kártérítési igényének azt a részösszegét (kb. a teljes követelés 1%-a), amely részösszeggel érintett időszakra maga az Indítványozó rendelkezett a takarmány selejtes minőségét igazoló laboreredményekkel és mintavételi jegyzőkönyvekkel.

Ilyen, az Indítványozó igazát bizonyító laboreredmények a keresettel érintett további, kb. másfél éves (tehát a 2011.01.01-től 2012.08.01-ig terjedő) időszakra is léteztek, csak éppen az Alperes birtokában, aki a rendszeres mintavételre és minőségvizsgálatra jogszabály alapján köteles volt és a perben tett saját nyilatkozata alapján is elvégeztette ezeket a vizsgálatokat.

Az ilyen mérések eredményei tekintetében tehát a per legfontosabb bizonyítékairól lett volna szó és az Indítványozó kérte is, hogy a bíróság kötelezze az Alperest az ilyen okirati bizonyítékok becsatolására, erre azonban semelyik bírósági szinten nem került sor. A Kecskeméti Törvényszék csupán annyit rögzített indokolásként az Elsőfokú Ítéletben (11. oldal végén), hogy a dokumentumok kiadása nem tartozik az Alperes bizonyítási terhéhez, míg a Szegedi Ítéltábla a Másodfokú Ítéletben (11. oldal vége) azt jegyezte meg, hogy a további bizonyítékokat a felperesnek, tehát az Indítványozónak kellett volna szolgáltatnia.

A mérési jegyzőkönyvek, tehát a kérdéses okirati bizonyítékok az Alperes birtokában voltak, az ügyben alkalmazandó régi Pp. pedig nem ismerte még az állítási és bizonyítási szükséghelyzet jogintézményét, azonban a megfelelő bírósági gyakorlat természetesen létezett. Ennek ellenére az okiratok kiadása üzleti titokra való hivatkozással történt alperesi megtagadását egyik eljáró bíróság sem értékelte az Alperes terhére a bizonyítékok értékelése keretében, holott a napnál is világosabb volt, hogy Alperes azért nem adja ki a minőségvizsgálati okiratokat, mert azok rá nézve a perben súlyos terhet jelentettek volna.

Fentiekén kívül a takarmány szállítása során Alperes folyamatosan elmulasztotta a takarmány minőségének tanúsítását és az egytonnás zsákokhoz csak semmitmondó adatokat tartalmazó „sajtcetliket” adott, amelyből azonban sem a takarmány összetételére, sem pedig a minőségére következtetni nem lehet. Felperes fénykép becsatolásával bizonyította is ezt a körülményt, a törvényszék és az ítéltábla ennek ellenére nem volt hajlandó tudomást venni e körülményről, mely alapján a szállítmányok már önmagában kellékhibásnak minősültek.

A fentiek szerinti mulasztásukkal a bíróságok megszegték a tényállás megállapítása és a bizonyítékok értékelése körében a Pp. 206. § (2) bekezdését, az ítélet indokolásának szabályai körében a Pp. 221. § (1) bekezdését, a perek tisztességes lefolytatásának körében pedig a Pp. 2. § (1) bekezdését. Mindkét bíróság gyakorlatilag megfosztotta ezzel Indítványozót a bizonyítás lehetőségétől, ellehetlenítve ezzel a felperesi bizonyítás esélyeit.

6. A Szakértői Testület által megállapított értékcsökkenés mértéke (felülvizsgálati kérelem 23. oldal, B/6. pont)

A perben a Törvényszék az Állat-egészségügyi Igazságügyi Szakértői Testületet rendelte ki szakvélemény adására, mely szakértői véleményében (3. kérdésre adott válasz, a szakértői vélemény 13. oldala, lap eleje) kifejtette, hogy a 2012.09.15. és 2012.10.15. közötti időszak

tekintetében a takarmányok 10-15%-os értécsökkenése tűnik reálisnak. A 4. kérdésre adott válaszában a Szakértői Testület megerősítette, hogy a százalékos érték erre az egy hónapra vonatkozik.

Ehhez képest az Ítélet tábla, amikor megállapította a hibás teljesítést (Másodfokú Ítélet 15. oldal, lap közepe), azt a 2012. augusztus 1. és 2012. október 15. közötti időszakra (tehát két és fél hónapra) tette, nem pedig a szakértői véleményben megállapított, fent írt időszakra. A két időtartam megjelölés nem egyezik, ezért a Másodfokú Ítélet iratellenes.

Mivel semmilyen erre vonatkozó adat vagy indoklás nincs, nem lehet megállapítani, hogy min alapszik a Szakértői Testület által megállapított 10-15%-os mértékű értécsökkenés, amely ráadásul homlokegyenest ellentétes a peranyagban elfekvő egyéb szakértői anyagokkal [redacted] egyetemi tanár, az MTA levelező tagja szakvéleménye. [redacted]

[redacted] állatorvos igazságügyi szakértők szakvéleményei).

Önmagában a fenti rövid összefoglalás alapján nyilvánvaló, hogy a peres ügyben a tényállás feltárására és bizonyítás lefolytatására csak olyan mértékű hiányosságokkal került sor, amelyek alapján megalapozott ítéletet hozni nem lehetett volna. A bíróságok a fentiek szerint eljárásukkal megsértették a Pp. 182. § (3) bekezdését a szakértőtől kérhető felvilágosítás kérdéskörében, a Pp. 180. § (1) bekezdését a szakértők megidézése és meghallgatása körében, továbbá az ítélet tábla megsértette a Pp. 252. § (2)-(3) bekezdését az Elsőfokú Ítélet hatályon kívül helyezése, illetve a Pp. 249. § (2) bekezdését a másodfokon elrendelhető bizonyításfelvétel körében, továbbá a Pp. 239. § utaló szabálya nyomán alkalmazandó Pp. 221. § (1) bekezdését az ítélet indoklása körében.

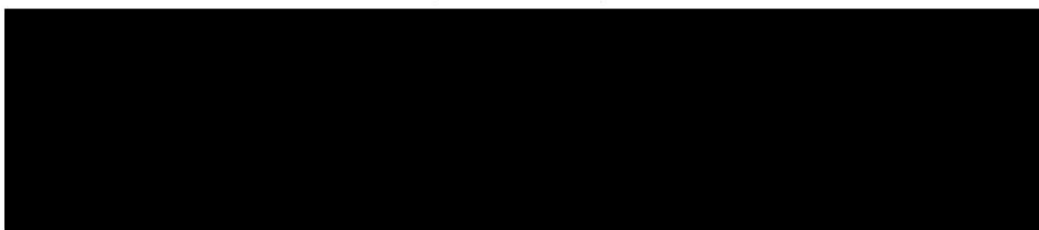
7. A 2013.01.17-i helyszíni szemle a Felperes telepén (felülvizsgálati kérelem 27. oldal, B/7. pont)

A helyszíni szemléről az Alperes alkalmazottjai által utólag, a felperesi telephelytől távol felvett jegyzőkönyv jelentősége a per szempontjából abban rejlik, hogy az egyes szakértői vélemények figyelmet szenteltek annak a kérdésnek, hogy a szállított alperesi takarmány minőségi hibáin kívül, tehát ezen felül, játszhattak-e szerepek az állatállomány elhullásában a nyulak tartási körülményei vagy sem.

Alperes alkalmazottjai (!) 2013.01.17-én bejárást tartottak az Indítványozó állattartó telepén, majd ezt követően valamikor, a saját irodájukban vettek fel jegyzőkönyvet (melyet Indítványozó nem ismert és nem is kapott meg) Indítványozó közreműködése nélkül. Nevezett jegyzőkönyvvel és annak valótlán, légből kapott megállapításaival, amelyek leginkább az Alperes kiküldött alkalmazottjai egyoldalú nyilatkozatainak minősül, Indítványozó első ízben a perben szembesült. A „jegyzőkönyv” lehetetlen állításokat fogalmaz meg arról, hogy az Indítványozó telephelye gyakorlatilag közegészségügyi veszélyforrást jelent, illetve, hogy állattartásra alkalmatlan, továbbá a saját 2 db fényképmellékletével is ellentétben áll.

Alperes magatartását a perben jól szemlélteti, hogy a helyszíni szemle időpontja és a kereskedelmi kapcsolat megszakadása közötti időszakban (tehát 2013.01.17-e és 2013.08.23-a között), amikor tehát Alperes már tudott a szerinte kirívó állategészségügyi és higiéniai állapotokról, további 20.000 db ebben az istállóban nevelkedett nyulat vett át a legcsekélyebb probléma nélkül az Indítványozótól, ami kb. 50.000,- kg-nyi élő nyúlnak felel meg.

Az ítélet tábla a fentiek ellenére a „jegyzőkönyv” megállapításait készpénznek vette (azok a Másodfokú Ítélet első oldalán (lap alja) szerepelnek), az ellentmondásoktól terhes megállapítások tisztázására a perben erre vonatkozó indítványozói hivatkozások ellenére nem került sor, az Ítélet tábla egyszerűen nem érzékelte a problémát.

A fentiek szerinti mulasztásával az Ítéltábla megsértette a tényállás megállapítása és a bizonyítékok értékelése körében a Pp. 206. § (2) bekezdését, továbbá az ítélet indokolásának szabályai körében a Pp. 221. § (1) bekezdését.

8. A Fenti II/1-7. pontok alkotmányjogi értékelése

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bek. szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A fenti pontok vizsgálata alapján nyilvánvaló, hogy az Elsőfokú Ítélet és Másodfokú Ítélet tekintetében olyan jogszabálysértések merültek fel az első- és másodfokú eljárásokban, amelyek tekintetében sürgős szükség lett volna a Kúria által elbírálandó felülvizsgálati kérelemnek a polgári per rendszerében betöltött jogorvoslati funkciójára. A Másodfokú Ítélettel szemben egyéb perorvoslati eszközt Indítványozó igénybe venni nem tud, ilyen számára nem adott.

A jogorvoslathoz való alapvető joga Indítványozónak az alábbiak következtében szenvedett sérelmet: Az igazolási kérelem elutasítása azt hozta magával (önmagában a Pp. rendelkezéseinek megfelelően), hogy a Kúria a fentiek szerinti tartalmú igazolási kérelem érdemi tartalmát nem is tette vizsgálat tárgyává. Ennek következtében pedig a Másodfokú Ítélettel nem orvosolt, elsőfokon felmerült jogszabálysértések, illetve az ezek számát gyarapító, másodfokon elkövetett jogszabálysértések jogerős döntésekben fennmaradtak. Indítványozó alapjogsérelmét ugyan közvetlenül az igazolási kérelem jogsértő elutasítása váltotta ki, ugyanakkor az közvetetten azon alapszik, hogy mind az Elsőfokú Ítélet, mind pedig a Másodfokú Ítélet jelentős mértékű jogszabálysértés árán született meg. Indítványozó tehát ezek tekintetében véglegesen elesett a reparáció lehetőségétől (még pedig önhibáján kívül), a Kúria tehát a saját maga nyújtotta jogorvoslati lehetőségtől fosztotta meg az Indítványozót jogsértő végzésével.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése (a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog) szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A megsemmisíteni kért bírsági ítéletek Indítványozó álláspontja szerint sértik a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogát. A jogsérelmet abban nyilvánul meg, hogy a bíróságok számos esetben és súlyos megítélésű kérdések tekintetében nem tartották meg az eljárásukra vonatkozó törvényi szabályozást. A támadott bírói ítéletek hibái igen jelentősnek minősülnek, az ügy érdemi eldöntését jelentősen befolyásolták.

A tisztességes eljáráshoz való jog (bírói eljárásban) csak abban az esetben érvényesülhet, ha az eljáró bíróságok betartják és alkalmazzák a vonatkozó tételes jogi szabályokat, tehát ahhoz kötötten járnak el, attól jogértelmezésükben és döntéseik tartalmában sem térhetnek el. Jelen ügyben a támadott bírói eljárások és döntések nem felelnek meg a tisztességesség követelményének, amely a legalitás elve (jogszabályokhoz kötöttség) érvényesülését feltételezné. A vonatkozó eljárásjogi jogszabályok megtartása nélkül az eljárás tisztességesnek nem minősülhet, így sérül az érintett ilyen alapvető joga.

A jelen alkotmányjogi panaszra irányadó, az Abtv. 29. § szerinti két vagylagos befogadási feltétel közül a fent kifejtettek alapján Indítványozó arra kíván hivatkozni, hogy a fenti pontokban kifejtett jogszabálysértések a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet valósítanak meg. A fent részletesen kifejtett jogszabálysértések mindegyike olyan természetű és súlyú, amely érdemi (tehát annak tartalmát messzemenően meghatározó) befolyást gyakorolt az

két érintett ítéletre. A megjelölt jogszabálysértések egy része konkrét hatást gyakorolt volna az Alperes által megfizetni rendelt, tehát a marasztalási összegre, így az ítéleti rendelkezések összecszerűségét közvetlenül befolyásolták volna. Megint más jellegű jogszabálysértések a tényállás megállapítása és a bizonyítékok felvétele és értékelése kérdéskörét érintették. Ezek a kérdések közvetlen hatást gyakoroltak az Indítványozó (többségi) pervesztességére, azaz hiányukban az Indítványozó pernyertes lehetett volna. Az indokolási kötelezettség körébe eső előírásoknak fontos garanciális funkciójuk van, az e tekintetben felmerült jogszabálysértések megint csak az ítéletek elfogadhatóságát, legalitását kérdőjelezzik meg. Nem létezhet tisztességes bírósági eljárás, ha a bíróság nem tartja be a reá vonatkozó törvényi rendelkezéseket, jelen esetben pedig az ilyen előírások be nem tartása közvetlenül kiváltotta az Indítványozó pervesztességét, tehát nem csupán valamilyen kihatással volt a végső döntésre, de teljes mértékben meghatározta azt. A per jogszerű lefolytatása esetén az Indítványozó ugyanis pernyertes lett volna.

Kéri a Panaszos a fentiek alapján, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a jelen panaszát befogadni és érdemben, a Panaszos kérelmének megfelelően elbírálni szíveskedjen.

Indítványozó az Abtv. 27. § alapján terjeszti elő jelen alkotmányjogi panaszát, figyelemmel arra, hogy e rendelkezés a panasz benyújtását lehetővé teszi az ügy érdemében hozott döntéssel szemben.

Kapcsolódó mellékletek:

Panaszos a jelen beadványához csatolt melléketeket a beadványa legvégén sorolta fel.

2. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

- a) Nyilatkozat arról, hogy az Indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Felülvizsgálati kérelme részeként (IV. pont, 8. oldal) a Panaszos terjesztett elő a Kúriához végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet, melynek érdemi vizsgálatára azonban a fentiek szerint nem került sor. A Kúria Elutasító Végzésének kézbesítését követően a Kecskeméti Törvényszék, azaz az Elsőfokú Bíróság rendelte el a végrehajtást Indítványozóval szemben a 0300-4.Vh.330/2019/1. sz. végrehajtható okirattal (végrehajtói ügyszám: 084.V.1234/2019/12). Indítványozó kézhez vette az ügyben az F/10. sz. mellékletként csatolt bírósági végrehajtói felhívást, illetve a végrehajtási lapot.

Figyelemmel arra, hogy a végrehajtás Indítványozó vállalkozása működését és ezzel családja megélhetését rövid időn belül ellehetetlenítette volna, Indítványozó ismerősétől kölcsön kért pénzből kielégítette a végrehajtandó követelést, illetve ennek kapcsán át is vette a végrehajtó eljárást befejező jegyzőkönyvét.

Fentiek szerint a jelen panaszbeadvány benyújtásának napján Indítványozónak nincs tudomása vele szemben folytatott végrehajtási eljárásról, ezért végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet a jelen beadványa részeként nem is terjeszt elő. Amennyiben részére ismételt végrehajtható okirat kerül kézbesítésre, kérelmezni fogja a végrehajtás felfüggesztését az Elsőfokú Bíróságnál az Abtv. 53. § (4) bek. szerint, ennek elutasítása esetén pedig az Abtv. 61. § (1) bek. szerint kérelemmel fog fordulni a Tisztelt Alkotmánybírósághoz.

- b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, ha az Indítványozó jogi képviselővel jár el.

Indítványozó a jogi képviselője részére adott meghatalmazást csatolta (F/1. sz. mellékletként) a jelen beadványához, mely ügyvédi meghatalmazás az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény vonatkozó 34. § (2) bek. alapján teljes bizonyító erejű magánokiratnak

minősül. Indítványozó és jogi képviselője az ügyvédi meghatalmazás eredeti példányával rendelkeznek.

c) Nyilatkozat az Indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Nyilatkozik az Indítványozó, hogy személyes adatainak nyilvánosságra hozatalához nem kíván hozzájárulni és csatolja az ilyen tartalommal kitöltött, nevében eljáró jogi képviselője által aláírt forma nyilatkozatot F/11. sz. mellékletként.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata

A fenti 1/d) pontban foglaltakkal egyezően nyilatkozik az Indítványozó, hogy az érintett eljárásokban félként, illetve felperesként vett részt, így érintettsége a Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlata szerint további igazolást nem kíván.

Mellékletek:

F/1. - Ügyvédi meghatalmazás

F/2. - Indítványozó keresete

F/3. - Kecskeméti Törvényszék 8.G.22.466/2016/74. sz. Elsőfokú Ítélete

F/4. - Indítványozó 2018.08.06. napján kelt fellebbezése

F/5. - Szegedi Ítéletábrá Gf.III.30.274/2018/9. sz. Másodfokú Ítélete

F/6. - Indítványozó felülvizsgálati kérelme

F/7. - Kúria Pfv.V.21.130/2019/2. sz. Elutasító Végzése

F/8. - Levelzés 2019.05.15-e környékén

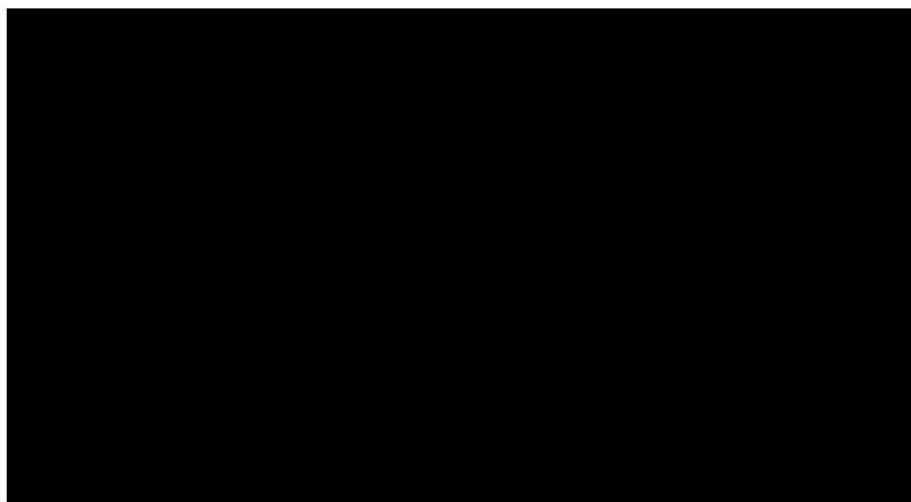
F/9. - További levelezés

F/10. - Végrehajtói felhívás és végrehajtási lap

F/11. - Nyilatkozat személyes adatok kezeléséről

Kéri a panaszos, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a döntése meghozatalához (a csatoltakon felül) további információra és iratanyagokra van szüksége, az Abtv. vonatkozó 57. § (3) bek. alapján az ügyben eljáró bíróságot vagy bíróságokat a jelen egyedi ügygel összefüggésben további iratanyag megküldése céljából megkeresni szíveskedjen.

Kelt: Budapest, 2019.12.11.

(Indítványozó adatai és elérhetőségei az 1. oldalon kerültek feltüntetésre.)

